

Het verleden in een nieuw jasje

Growing up in public - Forza Nero

door **Suzanne Groenland**

fotografie: René den Engelsman, Moon Saris

19 december 2006

Gekraak in de coulissen. Twee vrouwen met lang, bruin, krullend haar en een grote zwarte jas aan komen op. Het lopen gaat wat moeizaam door de knarsende stelten waar ze op staan. Hun verschijning heeft wat weg van feeën uit een sprookje. Maar het zijn geen sprookjesfiguren waar we kennis mee maken: voor ons staan de Romeinen Seneca en Batavus.

Deze twee figuren spelen een belangrijke rol in *Forza Nero* van het Utrechtse gezelschap Growing up in Public. Deze nieuwe tekst van Paul Feld, tevens verantwoordelijk voor de regie, gaat over een meisje (Sanne Vogel) dat op de avond voor haar eindexamen bezocht wordt door twee historische figuren. In haar kamer staan Seneca (Carla Hardy), de leermeester van de Romeinse keizer Nero, en Nero's minnaar Batavus (Daphne de Bruin). Zij zien in het schoolmeisje de Romeinse dictator Nero herleven.

Foto: René den Engelsman

Heden en verleden

Heden en verleden worden in de voorstelling op een interessante manier met elkaar gecombineerd. Wanneer Nero herrijst in het lichaam van het schoolmeisje gaat het verhaal terug naar de Romeinse tijd. Tegelijkertijd gaat het verhaal óók over de huidige maatschappij. Zo heeft Nero last van vreetbuien, praat hij over het "Actieplan Brood & Spelen" en ondergaat Batavus een *extreme make-over*. Ook de kleding die de personages dragen doet niet bepaald denken aan de Romeinse tijd. Zo draagt Nero onder andere een gillend roze pruik met bijpassende roze hakjes. Deze botsing tussen verleden en heden is verrassend en werkt af en toe op de lachspieren. Het resultaat hiervan is dat het je als publiek heel makkelijk wordt gemaakt om de parallellen tussen toen en nu te zien. Feld laat zien dat geloofskwesties toen ook al speelden. In de tijd van de Romeinen verzetten de heidenen zich tegen de christenen, tegenwoordig verzetten de christenen zich tegen de moslims. Eigenlijk is er dus niet zo veel veranderd in de tweeduizend jaar die inmiddels verstreken zijn.

Foto: Moon Saris

Vervreemding

De rol die onze maatschappij in deze kwesties inneemt is die van een verwend en zeurend kind. Dit zien we terug in de acteerstijl van Sanne Vogel, die van het schoolmeisje een zeurderige en verveelde puber maakt. Die toon houdt ze vast wanneer de figuur Nero haar lichaam overneemt. Deze acteerstijl is een van de elementen die zorgt voor een vervreemdend effect. Het maakt dat je afstand houdt tot het personage en het verhaal. De eerder genoemde combinatie van toen en nu en de absurde kleding draagt daar ook aan bij, net als bijvoorbeeld het feit dat de mannenrollen door vrouwen worden gespeeld. Al deze aspecten zorgen voor de juiste afstand tot het verhaal om er op te kunnen reflecteren en Felds visie op onze maatschappij tot je door te laten dringen. De problemen die Feld aan de kaak stelt zijn niet bijzonder verrassend, maar de manier waarop hij het doet is origineel. Liefhebbers van moralistisch theater kunnen bij *Forza Nero* hun hart ophalen.

Foto: René den Engelsman

Forza Nero is nog tot en met 17 februari 2007 te zien in verschillende theaters in Nederland. Zie: www.growingupinpublic.nl